

18 ΜΑΡΤΙΟΥ 2018

† Κυριακή Δ΄ Νηστειῶν.

Ἰωάννου ὀσίου συγγραφέως τῆς «Κλίμακος» (†615).
Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων (†386). Τροφίμου,
Εὐκαρπίωνος καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων (†300).

ᾠχος πλ. δ΄. Ἐωθινὸν η΄.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

ᾠχος πλ. δ΄ Γα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν ευ
λο γη με νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ υ
ρι ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν ευ
λο γη με νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ υ
ρι ου

Ε ξ υ ψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην κα
τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ θε
ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στα σις η μων
Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος Γα ρ

Ταῖς των δα κρυωνσθ ρο αῖς ^Δ₉ της ε ρη μου το α
γο νον ε γε ε ωρ γη σας ^ρ₂ και τοις εκ βα θς στε
ναγ μοις ^Δ₉ εις ε κα τον τς πο νς ε καρ πο ο φο ρη
σας ^ρ₂ και γε γο νας φω στηρ ^Δ₉ τη οι κου με νη λαμπων τοις
θα αυμα σι ^Δ₉ Ι ω αν νη πα τηρ η μων ο σι ε
^ρ₂ πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω ^Δ₉ σω θη ναι τας ψυ υ χας
η μων ^ρ₂

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Οδι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω σιν
υ πο μει να ας α γα α θε ^ρ₂ ο θα να τω τον θα να
τον σκυ λε ευ σας και ε γερ σιν δει ξας ως Θε ος μη πα ρι δης
ους ε πλα σας τη χει ει ρι σου ^ρ₂ δει ξον την φι λαν θρω
πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν σε Θε ο το
ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και σω ω σον Σω τηρ η
μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον ^ρ₂

Μετά τήν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Aνεστησεκ νε κρωνη ζω η των α α παν των
και αγ γελος φω τος ταις γυ ναι ξιν ε ε βο α παυ σα
σθε των δα κρων τοις α πο στο λοις ευ αγ γε ε λι σα α
σθε κρα ξα τε α νυ μνου ουσαι ο τι α νε στη Χρι
στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σωσαι ως
Θε ος το γε νος των α ανθρω πων

Δόξα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἦχος πλ' α' Νη ρ

Aνα στα ας εκ του τα αφου ως α λη θως ταις
ο σι ι αις προ σε ε τα ξας γυ ναι ξι κη ρυ υ ξαι
την ε γερ σιν α πο στο λοις ως γε γρα πται και δρο μαι ος ο
Πε τρος ε πε στη τω μνη μα τι και το φως εν τω τα φω ο
ρων κα τε πλη ττε το ο θεν και κα τει δε ε τα ο θο νι
α μο ο να χω ρι ις του θει ου σω ματος εν αυ τω κα
τα κει με να και πι στευ σας ε ε βο η η σε δο ξα
σοι Χρι στε ο Θε ος ο τι σω ζεις απ αντας Σω ω τηρ η

η μων του Πα τρος γαρ υ παρχεις α πα αυγα α σμα

Και νυν

Tην ου ρα α νι ον πυ υλην και κι βω τον το

πα να α γι ον ο ο ο ρος την φω ταυ γη νε φε ε

λην υ μνη σω μεν την ου ρα νι ον κλι μα κα τον λο γι κον

Πα ρα δει σον της Ευ ασ την λυ τρω σιν της Οι κου με νης

πα α σης το με γα κει μη λι ον ο τι σω τη ρι α α

εν αυ τη δι επ πρα χθη τω κο ο σμω και α φε σις

των αρ χαι ων ε γκλη μα των δι α του το βο ω μεν

αυ τη πρε σβευε τω σω Υι ω και Θε ω των πται σμα των

α φε σιν δω ρη σα α σθαι τοις ευ σε βως προ σκυ νου ου

σι τον πα να α γι ον το ο κο ον σου

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. Γα ρ

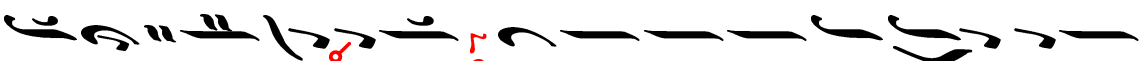

Aν θρω ποι το μνη μα σου Σω τηρ ε σφρα γι σα α

ντο Αγ γε λος τον λι θον εκ της θυ ρας α πε ε κυ λι ι

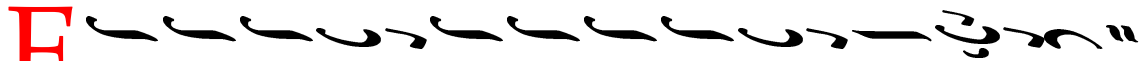
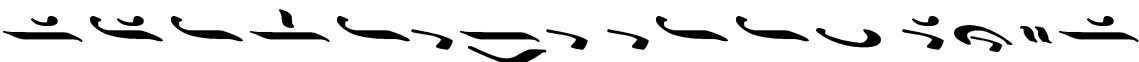

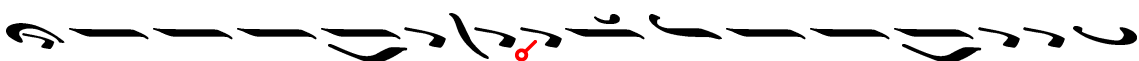
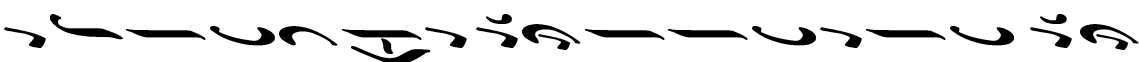
σε γυ ναι κες ε θε α σαν το ε γη γε ρ με νον εκ

 νε κρων και αυ ται ευ ηγγε λι σαν το τοις μα θη ταις σου ου

 εν Σι ι ων ο τι α νε στης η ζω η των α πα αν

 των και δι ε λυ θη τα δε σμα του θα να του Κυ ρι ε ε δο

 ξα α σοι

Δόξα

T

 α μν ρα της τα φης αι Γυ ναι κες κο ο μι σα α

 σαι φω νης αγ γε λι κης εκ του τα φου ου η κου ου ον

 παυ σα σθε των δα κρυ ων και αν τι λυ πης χα ραν κο ο

 μι σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνου σαι ο τι α νε στη Χρι

 στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σωσαι ως Θε

 ος το γε νος των α ανθρω πων

Και νυν

E

 πι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα σα η η

 κτι σις Αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω πων το ο γε

 νος η γι α σμε νε να ε και Πα ρα δει σε λο γι κε

 πα ρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ ης Θε ος ε σα ρκω

 θη και παι δι ον γε γο νεν ο προ αι ω νων υ πα ρ χων Θε

« ε ος η η μων την γαρ σην μη τραν θρονον ε ποι οι η
 σε και την σην γαστε ρα πλα τυ τε ρανου ρα νων α πει ει ρ γα
 σα α το ε πι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα σα
 η κτι σι ις δο ξα α σοι

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
 ω μα τα σ

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη ο
 ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα τθ θα να α τθ δε
 Σω ω τε ρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν ε αυ τω
 τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δσ παν τας ε λευ θε
 ρω ω σα αν τα

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
 ω μα τα σ

Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μαθη τρι
 αι κιο να τε ο α ζρα πτων εν τω τα φω Α γγε λος

προσεφθεγγετοταις μυροφοροις^{u q} ι δε τε υμεις τον
τααφον και ησθητε^{u q} οσωτηρ γαρ εξα νεεστη
τμνη μαατος^{u q}

Ευλογητος ει Κυριε διδαξονμεταδικαι
ωματασ^{u q}

Αιανρωϊ μυροφοριεδραμον προς τομνημα
σθηνο λογσαι^{u q} αλλεπεστη προς αυτας ο Αγγε
λος και ειειπεθη νσ ο καιρος πεπαυται μη κλαιε τε^{u q}
την αναστασιν δε Αποστολοις ειειπαατε^{u q}

Ευλογητος ει Κυριε διδαξονμεταδικαι
ωματασ^{u q}

Μυροφοοροι γυναιαικες μετα μυρων ελ
θσσαι προς τομνημα σσσωτερ^{u q} εν ηχσν το Α
γγεε λσ προς αυτας φθεγγο μεενσ τι μετα νε
κρων τον ζωωντα λογιζεσθε^{u q} ως Θεος γαρ εξα
νεεστη τμνη η μαατος^{u q}

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω ^{ν'} και Α γι ω Πνευματι ^υ ⁹

Π ρο σκυ νθ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τθ ς τθ Υι
ο ον τε και το Α α γι ον Πνευμα ^υ ⁹ την α γι ι αν Τρι
α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συντοις Σε ρα φειμ
κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος ^υ ⁹ Α γι ος ει Κυ
ρι ι ε ^υ ⁹

Κ αι νυ υν και α ει και εις τθς αι ω νας των αι
ω νων α μην ^υ ⁹

Ζ ω ο δο ο την τε κθ ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^υ ⁹ χαρ μο νη ην δε τη
Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα ζω ης
^{ν'} ²² ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ ⁹ ο εκ σθ σαρκω θεις Θε ος και αν
θρωω προς ^υ ⁹

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α ^{ν'} ²² Α λλη λθ ι
α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ ⁹ (δισ)

Τὸ τρίτον

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α ^{ν'} ²² Α λλη λθ ς

ἰ ἰ α δο ο ξασοιο Θε ο ο ο ο ο ος

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣η̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Των α γγε λων ο δη η η μος κα τε πλα γη ο

ρω ω ν σε εν νε ε κροι ο ις λο γι σθε ε ε ε ντα

τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ την ι σχυν κα θε λο ο

ον τα και συν ε ε αυ τω ω τον Α δαμ ε γει

ρα ντα και εξ α δσ παν τας ε λευ θε ρω ω

σαν τα

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Τι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι ω ω μα α

θη τρι αι κιο να α α α τε ο α στρα πτων εν

τω τα φω Α αγ γε λος προ σε φθε ε γ γε ε το ταις μυ

ρο φο ο ο ο ροις ι δε τε ε υ μεις τον τα α φον

και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε ξα νε ε ε

στη τσ μνη η μα τος

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Λι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον

προστο μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ σ σ σ σαι αλλ ε

πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει ει ει ει πε

θρη νσ ο ο και ρο ος πε επαυ ται μη κλαι ε

τε την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει ει πα

τε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν ρων

ελ θσ σ σ σ σαι προς το μνη η μα σθ Σω ω ω ω

τερ ε νη χσν το αγ γε ε ε λσ προς αυ τας φθε γγο

με ε ε ε νσ τι με τα α α νε κρων τον ζω ω ων τα

λο γι ζε σθε^u ως Θε ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη τσ μνη η μα τος^u

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι^u

Π ρο σκυ νσ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τσ τσ Υι

ο ο ο ον τε^v και αι τω ω Α α γι ον Πνε ε ε ευ μα

^u την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι

ι ι α^v συν τοις Σε ε ε ρα φι ιμ κρα ζον τες το

Α α γι ος Α γι ος^u Α γι ος ει Κυ

υ ρι ε^u

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τς αι ω ω ω

ω να ασ τω ναι ω ω νων α μην^u

Ζ ω ο δο την τε κσ ς ς σα τον Α δα μι α μα ρ

τι ι ι ι ι ασ^v ε ε λυ υ τρω ω σω Πα ρ θε ε ε ε νε

^u χα ρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι λυ πης πα ρε ε

ε ε σ χες^v ρευ σαν τα α α ζω η ης ι ι θυ νε προς

ταυ την δε ο εκ σαρκω θει εις Θε ος και

α αν θρω πος

A λλη λυ ι α A λλη λυ ι α A λλη λυ

ι α α δοο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λυ ι α A λλη λυ ι α A λλη λυ

ι ι α α δοο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ος

Ἡ Ὑπακοή·

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α'

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

E κ νε ο τη τος μου ο εχ θρο ος με πει ρα

ζει ταις η δο ναις φλεγει με ε γω δε πε ποι θως εν σοι Κυ

ρι ε τρο που μαι του τον

O ι μι σου ντες Σι ων γε νη θη η τω σαν δη

πριν εκ σπασθη η ναι ως χορ τος συγ κο ψει γαρ Χρι στος αυ

χε ενας αυ των το μη βα σα νων^ν_{δλ}

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην^ν_{δλ}

Αγι ω Πνευμα τι το ζην τα παν τα φως εκ φω

το ος Θε ος με γας συν Πα τρι υ μνου ου μεν αυ το ο

και τω λο γω^ν_{δλ}

Ἀντίφωνον Β'

Ηκαρ δι α μου τω φο βω σου σκε πε σθω τα

πει νο φρο νου ου ου σα μη υ ψω θει ει σα α πο πε ση

εκ σου ου πα νοι κτιο μον^ν_{δλ}

Επι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως ελ πι ι δα ου

δει σει το ο τε ο ο τε πυ ρι τα πα αν τα κρι νει ει και κο

λα σει^ν_{δλ}

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην^ν_{δλ}

A γι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος βλε πει και
προ λε ε γει τε ρα του ρ γει ει υ ψι ι στα εν τρι σιν ε να
θε ον μελ πων ει γαρ και τρι λαμ πει μο να ρ χει το θει
ον

Ἀντίφωνον Γ'

E κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε προ σχες κλι νον μοι το ου
ους σου βο ω ων τι και κα θα ρον προιν α ρησ με α πο των
εν θεν δε

E πι την μη τε ρα αυ του γην δυ νων πας
αυ θις α να λυ υ σει του λα βειν βα σα α νους η γε
ρα των βε βι ω με νων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην

A γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γι α μο να ας
τρι σα γι α ο Πα τηρ γαρ α να ρχος εξ ου ε φυ ο
Υι ος α χρο ο ο νως και το Πνευ μα συ υμ μορ φον συν

θρονον εκ Πα τρος συ νε κλαμψαν^v_{δλ}

Ἀντίφωνον Δ'

I δου δη τι κα λον η τι τερ πνον αλλ η το κα τοι
κειν α δελ φους α α μα εν του ου τω γαρ Κυ ρι ος ε πηγ
γει λα το ζω η ην αι ω νι αν^v_{δλ}

T ου εν δυ μα τος αυ του ο τα κρι να του α γος κο
σμων κε λε ευ ει μη δειν φρο ντι ζειν^v_{δλ}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην^v_{δλ}

A γι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι τι ι α
παν τα ε χεται ει ρη νο βρα βευ τως^v_{δλ} Θε ος τς το γαρ ε
στι Πα τρι τε και Υι ω^Δ_{δλ} ο μο ου σι ον κυ ρι
ως^v_{δλ}

Τὸ Προκείμενον.

B α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να^Δ_{δλ} ο
Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν^v_{δλ}

Στίχος: Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Χ Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να ο
Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοῖ κατεροαγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Χ Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ων α ο
Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε α α α αν

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον Κυ ρι ο ο ον

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Αναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν' ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η σου με ο Θε ος κα τα
το με γα ελε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτι
μων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι ας
μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γνω σκω και η
α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε νω
πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω θης εν
τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

Ιδθ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μητηρ μθ

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α δη
λα και τα κρυ φια της σο φι ι ας σθ ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ Δ

I δὲ ἄρα ἀληθῆ θεο
ἀληθῆ γὰρ πᾶσα ἀδελὰ καὶ
τακρὺ φιλία τῆ ἡσσοφιλίας
σὺ ἔδηλωσά ἅ ἅ ἅ ἅ ἅ ἅ
οἱ οἱ

Ὁ α' χορός.

Eἰς πολλὰ ἔτη δεσποτα χ

Pαντίεις μεσσωπὼ καὶ καθάρισθησομαι
πλυνεῖς με καὶ ὑπερχίονα λευκανθήσομαι

Aκούτιεις μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνῃ
ἀγαλλιάσονται ὅστε ἀτεταπείνωμένα

Aποσρέψον τὸ πρόσωπον σὺ ἀποτῶν ἀμαρ
τιῶν μὲ καὶ πάσαστασ ἀνομιᾶς μὲ ἐξάλειψον

Kαρδιανκαθάραν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ θεός
καὶ πνευμαθεσ ἐγκαινισόν ἐν τοῖς ἐγκάτοις μὲ

Mη ἀπορηψῆς με ἀποτῶ πρόσωπὸ σὺ καὶ το

Πνευμα σο το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε μη ^Δ

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σωτη ρι ου

σο ^Δ και πνευμα τι η γε μο νι κω στη ρι ζον με ^θ

Δ ι δα ξω α νο μουσ τας ο δης σο ^Δ και α σε βεις

ε πι σε ε πιστρε ψσι ^θ

P υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ^Δ ο Θε ος της

σωτη ρι ι ας μη α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μη την δι

και ο συνη σο ^θ

K υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις ^Δ και το στο

μα μη α να γ γε λει την αι νεσιν σο ^θ

O τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ^Δ ο

λο καν τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις ^θ

H υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον ^Δ

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ^Δ ουκ ε ξου δε νω σει ^θ

A γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σστην

Σι ων ^Δ και οι κοδομηθητω τα τειχη Ιερουσα

λημ ^Δ

Το τε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συνησανα φοραν και ο λοκαυτωματα ^ε

Το τε ανοισσιν επι το θυσιαστηριον σμο οσ χος ^Δ και ελεησον με ο Θεος ^Δ λ

Τῇ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Δο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω ^ε και Α γι

ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^ν

Τησ με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ υλας ζω ο ο δο ο ο ο τα ^ν ορ θρι ζει γαρ το ο ο

πνευμα α μη ^ε προς να ο ον τον α γι ι ο ο ο ον

σθ ^ν να ον φε ρων τσ σω ματος ο ο ο λο ον ε

σπι λω ω με ε ε ε νον ^ν αλλ ως οι κτιρ μων κα

α α θα α α α ρον ^Δ ε ε ευ σπλα αγ χνω σθ ε ε

λε ε ε ε ει ^ν

K^{Nη} αι νυ υν και α α ει και εις τες αι ω νας των

αι αι ω ω ω νων α α μην

T^{Nη} ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νόν μοι οι τρι

ι βς θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις γαρ κα

τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην α μα αρ

τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι ον μθ ο ο ο

λο ο εκ δα πα α νη η η η σας ταις σαις πρε σβει

αις ρυ υ υ σαι αι αι με πα α α ση ης α

κα θα αρ σι ι ι ι ας

Ἦχος Πά

E^{Πα} λε η σον με ο θε ος κατα το με γα ε

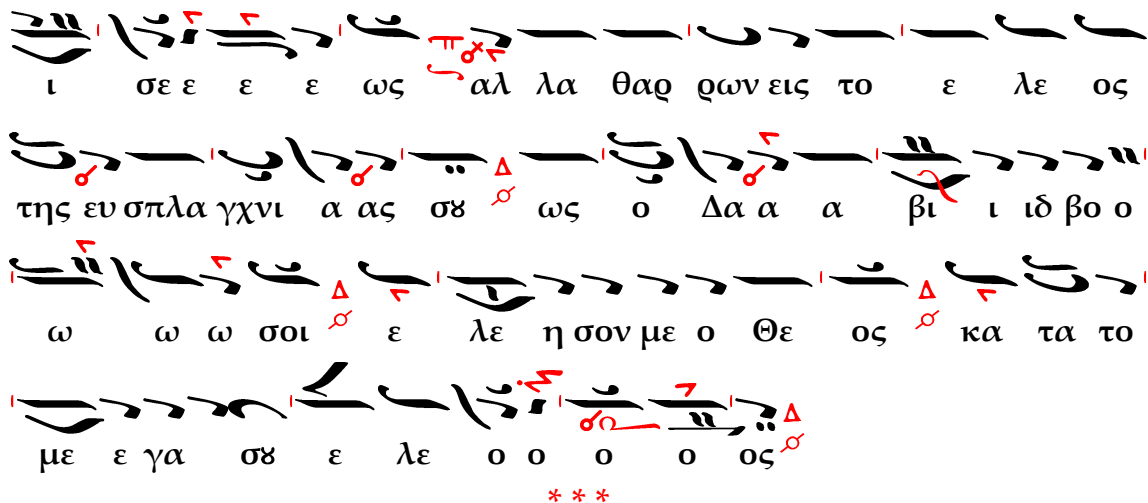
λε ος σθ και κατα το πλη θος των οικτιρμων σθ ε ξα

λειπον το α νο ο μη μα α α μθ

T^{Nη} α πλη η η η θη των πεπραγ με νων μοι δει

ει νων εν νο ω ω ω ο ο τα α α λα ας τρε ε

ε ε ε μω ω την φο βε ραν η με ρα α αν της κρι

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ὦιδῆ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ
ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ
δὲ φυγάδα, πεζὸν ὀδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν! ἐκ
μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν
βλύζουσαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἀγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν,
καὶ ζωὴν ἐκ τάφου ἀΐδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ
τηλαυγῇ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὔλου καθαρότητος, τῇ
μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη
ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν
Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε
Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν
ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

Ὦιδῆ α΄. Ἦχος πλ. α΄. Τῷ σωτῆρι Θεῷ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁμοιώθην Χριστέ, τῷ ἐν χερσὶ τῶν ληστῶν περιπεσόντι, καὶ

τυπτήμασιν ἡμιθανεῖ ὑπὸ τούτων, καταλειφθέντι Σωτήρ· κἀγὼ οὕτω πέπληγμαι, ταῖς ἁμαρτίαις μου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μὴ παρίδης ἐμέ, τὸν ἀσθενοῦντα δεινῶς, ἐβόα Σῶτερ ὀδυρόμενος, εἰς τοὺς ληστὰς ὁ τὸν πλοῦτον ἀποσυλήσας σου· κἀγὼ οὕτω δέομαι· Οἴκτειρον σῶσόν με.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ίατρεύσας ἐμέ, τὸν μαστιχθέντα τὸν νοῦν, ταῖς ἁμαρτίαις ἐν ταῖς μᾶστιξιν, ὑπὸ ληστῶν τῶν ἀδίκων καὶ πονηρῶν λογισμῶν, Χριστέ Σωτήρ σῶσόν με, ὡς πολυέλεος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄχραντε Μήτηρ Χριστοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεόν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως σῶσαι οὓς ἔπλασεν.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου. Ποίημα Ἰγνατίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν φωτὶ ἀῦλω καὶ νοητῶ, ἐκ τῆς κατηφείας, τῶν ἐνύλων ἀναδραμῶν, Ἰωάννη Ὅσιε λιταῖς σου, ταῖς πρὸς τὸν Κύριόν με φώτισον.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς τῆς ἐγκρατείας τὸν γλυκασμόν, θηλάσας ἀπώσω, τὴν πικρίαν τῶν ἡδονῶν· ὅθεν ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον, ἡδύνεις Πάτερ τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν.

Δόξα.

Ἐπιβὰς τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν, καὶ τὰς χαμαιζήλους, διαπτύσας τῶν ἡδονῶν, γλυκασμὸς ἐδείχθης σωτηρίας, Ὅσιε Πάτερ τῷ ποιμνίῳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ Λόγον ἢ τοῦ Πατρὸς, ἀφράστως τεκοῦσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλεπὸν, θεράπευσον τραῦμα καὶ καρδίας, τὴν ἀλγηδόνα καταπράυνον.

Ωιδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρα, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεὸς μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκευὴ διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀεὶ μακαρίζομεν.

Τοῦ Τριωδίου. Στερῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅδῳ ἐν τῇ τοῦ βίου Χριστέ δεινῶς ὀδεύων τετραυμάτισμαι, ὑπὸ ληστῶν ἐν τοῖς πάθεσιν· ἀλλ' ἀνάστησόν με δέομαι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐσύλησαν τὸν νοῦν μου λησταί, καὶ ἔλιπόν με ἐν τοῖς μώλωψιν, ἡμιθανῆ τῶν πταισμάτων μου· ἀλλὰ ἴασαί με Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐγύμνωσάν με Σῶτερ Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου τὰ παθήματα, καὶ ἡδοναῖς μεμαστίγωμαι· ἀλλ' ἐπίχεέ μοι ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκέτευε ἀπαύστως Ἀγνή, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου ὀυσθῆναι πλάνης διαβόλου τοὺς ὑμνοῦντάς σε Θεόνυμφε.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐφλεξας τῷ ἄνθρακι, τῷ τῆς ἀσκήσεως Ὅσιε, τὴν τῶν παθῶν, ἄκανθαν καὶ θάλπεις, Μοναστῶν τὰ συστήματα.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μύρον ἀγιάσματος ἐκ τῶν ἀσκητικῶν Ὅσιε ἀρωμάτων, ὅλος συνετέθης, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Θεοῦ.

Δόξα.

Νόμοις τοῖς ἀσκήσεως ἐμμελετῶν τὰ πάθη ἐβύθισας, ὥσπερ ἄλλους, πρὶν Φαραωνίτας, τῇ ῥοῇ τῶν δακρῶν σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Στήσόν μου τὸν ἄστατον, τῶν λογισμῶν ἀγνή τάραχον Μῆτερ

Ὁ ἐπὶ θρόνου χερουβὶμ καθεζόμενος, καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς ἀυλιζόμενος, ὡς ἐπὶ θρόνου κάθηται ἁγίου αὐτοῦ, Δέσποινα ἐν κόλποις σου σαρκικῶς ὁ Θεὸς γάρ, οὕτω βασιλεύσας τε, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ συνετῶς νῦν ψάλλομεν αὐτῷ· ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἠγειρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει, ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτὴρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίχ. Εἴσελθε, κέρδος ἐκ ταλάντων προσφέρων,

Εἰς τὴν χαρὰν, Κύριλλε, τοῦ σοῦ Κυρίου.

Ὅγδοατῆ δεκάτῃ θάνατος μέλας εἶλε Κύριλλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι μύριοι Μάρτυρες, τοὺς ἀυχένας τμηθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Τμηθέντες ἄνδρες μύριοι τοὺς ἀυχένας,

Ἀπῆλθον ἔνθα μυριόματοι Νόες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στίχ. Τροφὴν ἄληκτον καρπὸν εὖρον καμίνου,

Εὐκαρπίων, Τρόφιμος οἱ ἀθληφόροι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Ἐπισκόπου Ἀστραχάν.

Στίχ. Πολλούς εις φῶς ὁ Κύριλλος ὁδηγήσας,
Ὁρᾷ τὸ ἀνέσπερον φῶς Βασιλείας.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τετάρτῃ τῶν Νηστειῶν, μνήμην ποιούμεθα τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος, τοῦ Σιναΐτου.

Στίχ. Ὁ σάρκα καὶ ζῶν νεκρὸς ὢν Ἰωάννης,
Αἰωνίως ζῆ, καὶ νεκρὸς φανεὶς ἄπνους.

Σύγγραμμα λιπῶν Κλίμακα τῇ ἀνόδῳ,
Δείκνυσιν αὐτοῦ πορείαν τῆς ἀνόδου.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Θεοτόκου.

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

Ἦχος $\frac{\text{ζ}}{\text{δ}}$ Βου Σ

ὠδὴ α'

Α νοι ξω το στο μα μὲ καὶ πλη ρω θη σε ται
Πνευ ματος καὶ λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι δι μη
τρι καὶ ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι ζων
α σω γη θε μενος ταυ της τα θαυ μα τα

ὠδὴ γ'

Τ ους σου ους υ μνο λο γως θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι ασον συ γκρο τη σαν
τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη θει α

δο ξησθ^Δ στε φωνων δοξης α ξι ωσον^ε

ᾠδὴ δ'

Την ανεξιχνιασον θειαν βλαστην της εκ
της Παρθενωσσωσεως σου ψιστα
ο ο προφητης Αββακωμ κατανοων εκραυγα
ζεδοξατηδυναμεισθ Κυριε

ᾠδὴ ε'

Εξεστητασμπαντα επι τηθειαδο
ξησθ σου γααρ απειρογαμε Παρθενε
εσχεσ ενμηητρατων επι παντων Θεον
και τεετοκασ αχρονον Υιον πασι τοις υ
μνσι σε σωτηριαν βραβευσα

ᾠδὴ ς'

Τηνθειανταυτην και παντιμον τε λαντες εορτην
οιθεοφρονες της Θεοομητορος δευτερας χει
ρας κροτησωμεν τον εξαυτης τε χθεντα Θε
ονδοξαζοντες

ὠδή ζ'

Ουκ ἐλάτρευσαν τῆς κτισθῆς θεοφρονες
 παρὰ τὸν κτιστὰν ἀλλὰ πύροσ ἀπειλήν
 ἀνδρείως πατήσαντες χαίροντες ἐψάλλον ὕπερ
 ὑμνήθη τῶν πατέρων Κύριος καὶ θεός
 εὐλογητός εἶ

ὠδή η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
 καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παῖδας εὐαγείς ἐν τῇ καμίινῳ
 ὁ τοκοκότης θεοτοκοδιεσωσατο τε
 με ἐν τῷ πᾶμενος νῦν δε ἐνεργᾶμε ἐνοστήν
 κᾶμενην ἀπάσαν ἀγείρει ψαλλῶσαν
 τὸν Κύριον ὑμνεῖ τὰ ἔργα καὶ ὑπερυ
 ψοῦσ τε εἰς πανταστῶσ αἰῶσ αἰῶσ

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
 ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξο
 τεραν ἀσυγκριτῶσ τῶν Σεραφείμ τὴν ἀδιὰ φθο

ορωσθε ον Λογον τε κουσαν την ον τως Θε ο το κον
σε ε μεγαλυ νομεν

Ἵτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξο
τεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθο
ορωσθε ον Λογον τε κουσαν την ον τως Θε ο το κον
σε ε μεγαλυ νομεν

Ἵτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
Αὐτόν.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξο
τεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθο
ορωσθε ον Λογον τε κουσαν την ον τως Θε ο το κον
σε ε μεγαλυ νομεν

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξο
τεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθο
ορωσθε ον Λογον τε κουσαν την ον τως Θε ο το κον

σε ε μεγαλυνομεν

Καθεΐλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξο
τε ρανα συγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθορωσθε
ον Λογον τεκου ουσαν την οντως Θεο το
κον σε ε μεγαλυνομεν

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξο
τε ρανα συγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθορωσθε
ον Λογον τεκου ουσαν την οντως Θεο το
κον σε ε μεγαλυνομεν

ᾠδὴ θ'

Ἀπασ γηγενης σκιρτατω πνευματι λαμπαα
δσ χσ μενος πανηγυριζετωω δε αυλων
νο οων φυσις γεραι ρσ σα τα ιεραθαν μα
σι α της Θεο μη η το ο ρος και βο α α α

α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε Θε ο το κε α
 γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίσ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων υ

 ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ σκυ νει

 τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ τσ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον Η'.

Δύο Ἀγγέλους βλέψασα, ἔνδοθεν τοῦ μνημείου, Μαρία ἐξεπλήττετο, καὶ Χριστὸν ἀγνοοῦσα, ὡς κηπουρὸν ἐπηρώτα· Κύριε ποῦ τὸ σῶμα, τοῦ Ἰησοῦ μου τέθεικας; κλήσει δὲ τοῦτον γνοῦσα, εἶναι αὐτόν, τὸν Σωτῆρα ἤκουσε· Μή μου ἄπτου, πρὸς τὸν Πατέρα ἄπειμι, εἶπέ τοῖς ἀδελφοῖς μου.

Καὶ τοῦ Ὁσίου. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῦ κόσμου τὴν εὐπάθειαν, ὡς μοχθηρὰν ἐξέκλινας, καὶ ἀτροφία τὴν σάρκα, μαράνας ἀνεκαίνισας, ψυχῆς τὸν τόνον Ὅσιε, καὶ δόξαν κατεπλούτησας, οὐράνιον ἀοίδιμε· διὸ μὴ παύση πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν Ἰωάννη.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κυρίως Θεοτόκον σε, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι· καὶ γὰρ Θεὸν ἐκύησας, ἀπορόρητως τὸν λύσαντα, διὰ Σταυροῦ τὸν θάνατον, πρὸς ἑαυτὸν δ' ἐλκύσαντα, Ὁσίων δήμους· μεθ' ὧν σε, ἀνευφημοῦμεν Παρθένε.

ΑΙΝΟΙ
Ἦχος Νη ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ ρι
ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ τω
ω ω ω ω νου ρα α νων αι αι νει ει ει τε α αυ τον εν
τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρεπει υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε
ε ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα α αντες οι Αγ γε
λοι οι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
πα α σαι αι δυ να α α α μεις α α αυ του ου
σοι πρεπει υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον
δο ξα αυ τη εσαι

πα α σι τοις ο σι οις αυ τσ

Κ υ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε ε
στης υ πο Πι λα του κρι νο μενος αλλ ουκ α πε λει φθης
του θρο ο ο νου τω Πα τρι συ γκα α θε ζο μενος και
α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ θε ρω σας εκ

της δουλειας του αλλοτριου ως οικτιρμων και φι

λα ανθρωπων

Αινειτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυτου
αι νει τε αυ τον εν

στε ρε ω μα τι της δυναμεως αυτη

Κυριε ει και ως θνητον εν μημει ει ω

Ιουδαιοι σε εκαθεντο αλλως βασιλεα

υπνου ουν τα στρατιωται σε εφυλαττον και

ως ζωη ης θησαν σφραγιδι σφραγισαντο αλ

λα ανεστη και παρεσχες αφθαρσι ανται ψυχαι

αις η ημων

Αινειτε αυτον επι ταϊς δυναστειαις αυτου
αι νει τε αυ

τον κατα το πληθος της μεγαλωσυνης αυτη

Κυριε ο οπλον κατα του διαβο

ουλου τον Σταυρον σου η ημιν δεδωκας φριττει ει γαρ

και τρεεμει μη φερων καθοραν αυτου την δυναμιν

οτι νεκρους ανιστα και θανατον κατα τη γη σε

δι α του το προ σκυ νου ουμεντην τα φηνσου καιτην ε

ε γε ερ σιν

Αινειτε αυτον εν ηχω σάλπιγγος αι νει τε αυ τον εν ψαλ

τη ρι ω και κι θα ρα

Ο αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα σιν

κη ρυ υ ξας τους μεν φυ λα κας ε φο βη σε τα δε γυ ναι

α ε φω ω νη σε λε γων τι ζη τει ει τε τον ζων τα με τα

των νε κρω ν α νε στη η Θε ος ω ν και τη οι κου με ε νη

ζω η ην ε δω ρη η σα α το

Και του Όσιου Προσόμοια γ' εις δ'.

Ω του παραδόξου θαύματος. Ηχος Νη ρ

Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω αι νει

τε αυ τον εν χο ρ δαισ και αι ορ γα νω

Πα τερ Ι ω αν νη ο σι ε δι α πα ντος α λη

θως τθ Θε ο εν τω λα ρυ γι τας υ ψω σεις ε φε ρες

με λε των πρα κτι κω τα τα θε ο πνευ στα λο γι

α παν σο φε και την ε κει ει θεν α να η γα ζσ σαν

Νη
χα α ριν ε πλῆ τισας γε γο νως μα κα ρι ος των
Δι
α σε βων παντων τα βλ ευματα κα τα στρε ψα α με
vos

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι
νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γ μῃ πα σα
πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Πα
Π α τερ Ι ω αν νη ο σι ε δι α πα ντος α λη
Πα
θως τῃ Θε ο εντω λα ρυ γι τας υ ψω σεις ε φε ρε ς
Πα
με λε των πρα κτι κω τα τα θε ο πνευ στα λο γι

α παν σο φε και την ε κει ει θεν α να πη γα ζῶ σαν
Νη
χα α ριν ε πλῆ τισας γε γο νως μα κα ρι ος των
Δι
α σε βων παντων τα βλ ευματα κα τα στρε ψα α με
vos

Μα κα ρι ος α νηρ ο φο βῃ με νος τον Κυ ρι
ον εν ταις εν το λαις αυ τῃ θε λη η σει σφο δρα
Πα
Π α τερ Ι ω αν νη εν δο ξε ταις των δα κρυ ων
Νη

ρο αἰς ^{Πα} τὴν ψυχὴν καθαίρομενος ^{Δι} καὶ παννυχίοις στασι-
 σι ^{Πα} τὸν θεὸν ἰλασκομένους ^{Πα} ἀνεπέρωωθης
 πρὸς τὴν ἀγαπήσιν ^{Πα} τὴν τέτταμα ἀκαρκαιώραι ο-
 τητὰ ^{Νη} ἡ ἡς ἐπαξιῶς νυν ^{Πα} ἀπολαύεις ἀ-
 ληκταχάρμονικως ^{Δι} μετὰ τῶν συνάθλων σὺ ^{Νη} θεοφρον
 Ὁ οὐ σὶ εἰ ^{Νη}

^Χ Τιμίος ἐναντίον Κυρίου ^{Πα} ὁ θάνατος
 τῶ οὐ σὶ εἰ ^{Πα}

^{Πα} Πάτερ Ἰωάννη Ὁσίε ἀναπέρωσας τὸν
 νῦν ^{Πα} πρὸς θεὸν διαπίστεως ^{Δι} κοσμητικῆς συγχυσεως ^{Νη}
^{Πα} ἐβδελύξωτο ἀστατόν ^{Πα} καὶ τὸν σταυρόν σου ἀ-
 ναλάβομενος ^{Πα} τῶ Παντεπόοπτηκατηκόληθη
 σὰς ^{Νη} σωώμαδυσήνιον ^{Πα} ἀγωγαῖς ἀσκησεως
 τῶ λογισμῶ ^{Δι} σθενειδλωσαμένος ^{Νη} τῶ θεῷ Πνεύμα
 τος ^{Νη}

ᾠχος 4 Πα φ

Δ Πα
ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνε ε

ε ευ μα α α α τι

Δ ευ τε ερ γα σω με ε θα εν τω μυ στι κω ω α

μπε λω ω ω ω νι καρ πος με τα α νοι οι ας

εν τω ποι υ υ υ υ με ε ε ε νοι ουκ εν

βρω μα σι και αι πο μα α σι κο ο ο πι ι ω

ων τες αλλ εν προ σευ χαις και νη η στει ει αις

τας α ρε ε τα α α ας κα α τορ θ υ υ υ ν τες

τω τοις α ρε σκο με νος ο Κυ ρι ος τω υ ε ερ γω

δη να α ρι ον πα ρε ε ε ε χει δι υ ψυ

χας λυ τω υ υ ται χρε υς α α α μα αρ τι ι ι

ας ο μο νος πο λυ ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Καὶ νῦν...

ᾠχος 2 Δι θ

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο το

κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τω εκ σαρ κω

θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α δαμ α να
 κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η Ευ α
 η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε θα να α τω ται και η
 μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι ο α νυ μνην τες βο
 ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο
 ου τως ευ δο κη σας δο ο ο ξα σοι

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος πλ' Νη ρ

ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως δο ξα εν υ
 ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν θρω
 ποις ευ δο κι α

μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α
 την με γα α λην σου δο ξαν

Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
 παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι η σου
 Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υιός του
Πατρος ο αιρων την αμαρτιαν του κοσμου
ελεησον ημας ο αιρωντας αμαρτιας του κο
σμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημενος εκ
δεξιων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συ ει μονος Αγιος Συ ει ειμονος Κυ
ριος Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος αμη
νην

Καθεκααστην ημεραν ευλογησω σε και
αινεσω το ονομα σου εις τον αιωνα και εις
τον αιωνα του αιωνος

Καταξιωσον Κυριε εν τη ημερα ταυτη
α να μαρτητους φυλαχθηναι ημας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των πατε
ρων ημων και αινετον και δεδοξαμενον το ονο

μα ασουειςτουςαι ω νασα μηην

Γ ε ε ε νοιτο Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με τα

δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ ρι ε κατα φυ γη ε γεν νη η θη ση μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σο

ον με ι ασαιτην ψυ χη ην μου ο τι η μα ρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με του

ποι ει ν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο ος

μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος

α θα να τος ε λε η σονη μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μη ην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σονη μα ας

Αισματικόν.

Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Α α

α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι ος Α α θα

α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε η σο ο

ο ο ο ο ν η η μα α α α α ας

Ἦχος Νη ρ

Α να στα ας εκ τς μνη μα τος και τα δε σμα δι

α ρρη ξας τς α δς ε λυ σας το κα τα κρι μα τς

θα να τς Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ι δων τς εχ θρς

ρυσα μενος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α πο στο

λοις σς ε ξα πε στει λας αυ τς ε πι ι το κη ρυ γμα και

δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε εσ χες τη οι κς με νη

μο νε πολυ ε λε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι ϑ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ σ ω

σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ σ ω

σ ο ν η μ α ς

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ασ

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας

εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας

εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας

εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λθ 8 ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εις τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εις γενεάν και γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας

εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λθ 8 ι α

Δόξα Πατρὶ και Υἱῷ και Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας τῶν αι ω νων

α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α θα

να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α

την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι εκ της

α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ θε ν8 Μα

ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε

Χρι στε ο Θε ος θα να τω θανα τον πα τη η σας εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο

με νος τῶ Πα τρι και τῶ Ἁ γι ῳ Πνε ευ μα τι σω

σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ΄. ᾠχος α΄. Ψαλμὸς ριζ΄ (117).

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

ᾠχος πλζ Γα ρ

Ε ξ υ ψ ο υ ς κ α τ η λ θ ε ς ο ο ε υ σ π λ α γ χ ν ο ς τ α φ η ν κ α
τ ε δ ε ξ ω τ ρ ι ι η μ ε ε ρ ο ν ι ν α η μ α ς ε λ ε υ θ ε
ρ ω σ η ς τ ω ν π α θ ω ν η ζ ω η κ α ι η α ν α σ τ α ς ι ς η μ ω ν
Κυ ρ ι ε δ ο ξ α σ ο ι ο ι ο ι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

ᾠχος Δι θ

Δ ε ε υ τ ε π ρ ο σ κ υ ν η σ ω μ ε ν κ α ι π ρ ο σ π ε ε σ ω ω μ ε ν
Χ ρ ι σ τ ω ω ω ω σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ
ο α ν α σ τ α α α ς ε κ ν ε κ ρ ω ω ω ω ω ν
ὁ β' χορός:
Ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ θ ς ι α

Ἦχος πλδ Γα ρ

Ε ξ υψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχ νος τα φην κα
 τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ θε
 ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στα σις η μων
 Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Ἦχος πλδ Γα ρ

Τ αις των δα κρυ ων σφ ρο αις της ε ρη μου το α
 γο νον ε γε ε ωρ γη σας και τοις εκ βα θς στε
 ναγ μοις εις ε κα τον τς πο νς ε καρ πο ο φο ρη
 σας και γε γο νας φω στη τη οι κου με νη λαμπων τοις
 θα αυμα σι Ι ω αν νη πα τηρ η μων ο σι ε
 πρε σβεν ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας
 η μων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Α γι οι Α ναργυ ροι και αι θα αυ μα του ρ γοι
 ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η μων δω ρε

αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο τε η μιν

Κοντάκιον.

Ἦχος Νη

Τη υ περ μα α χω ρα α τη γω τα νι κη
τη ρι ι α ως λυ τρω θει ει σα τω ων δει νων ευ
χα ρι στη ρι ι α α να γρα φω σοι η πο λι ις
σθ θε ο το κε αλλ ως ε ε χσ σα α το
κρα τος α προ σμα χη η τον εκ πα ντοι ων με κιν
δυ νων ε ε λευ θε ρω σον ι να κρα ζω ω σοι χαι ρε
Νυ υμφη Α νυ υμφε ευ τε

τὸ τέλος:

* χαι ρε Νυ υμφη Α νυ υμ φε ευ τε ε ε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α α γι
ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η
μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι ι ος

α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ

ρο ο ο ο ο ος α α α α α α α α α α γι

ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος ε λε ε

η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ι ι α α γι ι ι

ος Α α α α θα α α α α α α α α α

α α ια α α ιε α α θα α να το ο ο ο ο ο

ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο η η

μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-Θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο ο ο ος ο ο

ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

γα το ο νο μα αυ τσ

E ευ ξασθε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε ω η

ημων

Εγεννήθη εν ειρήνη ο τόπος αὐτοῦ και το κα τοι κη

τη ρι ο ναυ τσ εν Σιων

E ευ ξασθε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε ω η

μωω ων

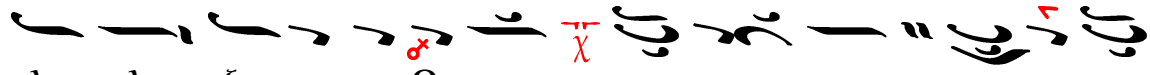

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμόσαι, ὥμοσε καθ' ἑαυτοῦ, λέγων· ἢ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε· καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρασ εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος· ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδειῆσαι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ, ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς δ').

A λλη λσ σ ι ι α A α α α α λλη λσ σ

σ σ ι ι ι ι α A λλη λσ σ σ σ σ σ σ

 ἰ ἰ Ἀλλη λυ ὺ ἰ ἰ ἄ

 Δευ τε ἀ γαλ λι ἀ σω με θα τω Κυ ρι ὦ ἄ

 λα λα ξω μεν τω Θε ὦ τω σω τη η η η ρι

 η η η μων

Αλλη λυ ὺ ἰ ἰ ἄ Ἀ ἀ ἀ ἀ ἀλλη λυ ὺ
 υ υ ἰ ἰ ἰ ἰ ἄ Ἀλλη λυ υ υ υ υ υ υ
 ἰ ἰ Ἀλλη λυ ὺ ἰ ἰ ἄ

 Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ τῶ εν ε ξο μο

 λο γη σει και εν ψαλ μοις ἀ λα λα ἀ ξω ω μεν ἀ αυ

 τω

Αλλη λυ ὺ ἰ ἰ ἄ Ἀ ἀ ἀ ἀ ἀλλη λυ ὺ
 υ υ ἰ ἰ ἰ ἰ ἄ Ἀλλη λυ υ υ υ υ υ υ
 ἰ ἰ Ἀλλη λυ ὺ ἰ ἰ ἄ ἀ ἀ ἀ ἀ ἀ ἀ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
Ἦχος ἰϛ Δι

Δο ξα ἀ σοι Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι
 ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα ἀ σοιοιοι

οι Δ 22

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῆ Πέμπτη.

Ἦχος λ Νη ρ

Ο^{Νη} ι τα α α α α α α α Χε ε ε ε ε ε
^{Δι} ρ ρ ρ ρ ρ ρ βι ι ρι ι ι ι ι μ ^{Δι} μ υ υ υ υ υ
^{Νη ρ} στι ι ι ι ι ι κω ως Δ ει κο νι ι ι ι ι
ζο ο ο ο ο ο ρο ο ο ο ο ον τε ε λε ε ε ε
^{Νη ρ} ες ^{Νη ρ} και αι αι αι τη η η η η ζω και τη
ζω ω ω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι ζω
^{Δι} ο ποι ^{Πα} ω ω ω ω ω ω ^{Δι} Τρι ^{Πα} α α α α δι ι ι
^Μ ι ι ι ι ι ι ι ^{Βου} τον τρι σα α α α α α α α
το ο ον τρι σα α α γι ο ον ^{Νη ρ} ^{Νη ρ} υ υ υ υ υ μνον
προ ο σα α α α α δο ο ο ο ο ο ρο ο ο ο προ
σα δον τε ε λε ε ε ε ες ^{Νη ρ} πα α σαν τη ην βι
^Μ ω ω ^{Γα} τι ι κη η η η η ^{Νη ρ} α πο θω ω ω ω
^{Πα} ω ^{Νη} με α πο θω με θα α με ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι

ἡ ἰ ἰ ἰ ἰ με ρι μνα α ἡ α α α αν
Ως το ον Βα σι ἰ λε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε α α α α α α
 των ο ο ολων υ πο δε ξο ο ο ο ο με ε ε ε ε
 νοι
Ταῖς ἀγγε ε ε ε ε ε λι ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ
 ἰ ἰ ἰ ἀγγε λι και αι αι αι αι αις α ο ο ρα α
 α α α α α τω ω ως δο ρυ φο ρα ρ
 ρ ρ ρ ρ με ε ε ε ε νον τα α α α α
 ξε ε τα α ξε σιν Α λλη η λ ρ ρ ρ ρ ρ ρ
 ἰ ἰ ἰ α α α α α α α α α α α α α α α
 α

Ἐξήγηση Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στίς Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιά κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Ἦχος πλ' Νη

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η σον ^v _{δλ}

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η σον ^β _{γλ}

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ _{δλ}

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ _{δλ}

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σον ^β _{γλ}

Κ υ υ ρ ι ε Ε λε ε ε ε η σον ^v _{δλ}

Π α ρ α σχϷ Κυ υ ρ ι ε ^v _{δλ}

Π α ρ α σχϷ Κυ υ ρ ι ε ^β _{γλ}

Π α ρ α σχϷ Κυ υ ρ ι ε ^Δ _{δλ}

Π α ρ α α σχϷ Κυ υ υ ρ ι ε ^Δ _{δλ}

Π α ρ α α σχϷ Κυ υ υ ρ ι ε ^β _{γλ}

Π α ρ α α σχϷ Κυ υ υ υ ρ ι ε ^v _{δλ}

Σ οι Κυ υ ρ ι ε ^v _{δλ}

Κ αι τω Πνευμα τι σθ ^v _{δλ}

Λειτουργικά, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἦχος $\overset{\lambda}{\pi}\overset{\delta}{\rho}\overset{\lambda}{\nu}\overset{\eta}{\nu}$

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς

μ δ ²² Κυ ρι ος σε ε ρε ω μα α α μ δ δ δ δ ²²

και κα τα φυ γη η μ δ και αι αι ρυ υ ση ης μ δ ²²

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι

ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μ δ ²² Κυ

ρι ο ος σε ε ρε ω ω μα α α μ δ δ δ δ ²² και κα

τα φυ υ γη η η η μ δ δ δ δ και αι αι αι

ρυ υ υ ση η η ης μ δ ²²

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα²²

Τρι α δα ο μο ο δ σι ον και α α χω ω ρι ι ζον²²

Ε λε ον ει ρη η νης²² θυ σι ι αν αι αι νε ε

σε ε ως²²

Κ αι με τα τ δ Πνευ μα το ος ο δ ²²

Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον²²

Α α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον²²

Η Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Μέλος ἀρχαῖον, συντηθὲν ὑπὸ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι-Θ

A Δι
γι ος α γι ο ος α α γι ι ο ο ο ο ο
ο ο ος Κυ υ υ υ ρι ι ι ρι ι ο ος Σα
βα ω ω ω ω ω ω ωθ πλη η η η η ρη η
η ρη ης ο ο ου ου ου ου ρου ου ου ου ρα α ου
Γα
ρα νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος και αι αι αι αι
αι η η η η η και αι η γη η η η η η η η η η
Δι
η η η η η τη η η η η η η η η η η η
η η η η γη η της δο ο ο ο ο ο ο ο ξη η η
η γη της δο ο ο ο ο ο ο ο ξη η ης σου ου ου
ου ου ου ου ου ου ω σα αν να α α α α α
Νη
α α α α α ε ε ε λε εν τοι οι οι οι ροι
Δι
οι οισ υ υ εν τοις υ ψι ι ι ι ι στοιοις ευ
λο γη με ε ε ε ε ε ε ε νο ο ος ο
ε εθ χο ο ο ο ο ο ο με νο ος ε ε ε ε λε ε
Γα
ε ε εν ο ο εν ο νο ο ο ο ο μα α α ρα α

τι Κυ ρι ι ι ι ι ι ου ου ου ου ου
 ω σαν να ο ε ε ε ε λε ε ε ε εν τοι οι οι
 οι οι οι οις υ εν τοι οις υ ψι ι ι ι ι στοι οι οι
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι εν τοι οι οις υ
 ψι ι ι ι ι ι ι ι στοι οι οι οι οι οι οι οι

οίς
A α μη η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η ην α α α μη η η η
 η η η η ην

A α μη η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η η α
 α α α μη η η η γη η η η η η η η ην

Σ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε υ υ σε ε υ μνου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου μεν Σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ευ λο σε ε ευ λο ο ο γου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου μεν Σοι οι οι οι οι ε ε ε λιε ευ
 χα α α α ρα α α α ρι ι ευ χα ρι στου ου ου
 ου ου ου με εν Κυ υ υ υ υ ρι ι ι η ι ε
 ε και αι αι αι λια αι αι αι αι δε ε και δε ο ο
 ο ο ο ο ο με ε δε ο με θα α α α α α α
 α α σου ου ου ου ου ου ου ο ο ο ο ο ο ο
 Θε ε ο Θε ο ο ο ος η μω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ο Θε ο ο ο
 ο ος η μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ε Γα ρ πι σοι χαι αι αι ρει Κε ε χα α ρι τω
 ω ω με ε ε ε νη πα α σα η κτι ι ι ι σις
 α γγε ε λω ων το ο ο συ υ στη η μα και αν

θρω ω πων το ο ο γε ε ε ε νος η γι α
 σμε ε ε ε νε να α ε ε ε ε ε και πα
 ρα α δει ει ει σε ε ε ε λο γι ι ι κε ε ε
 ε παρ θε ε νι ι ι κο ο ον καυ χη η μα εξ
 ης θε ο ο ος ε σα α αρ κω ω ω θη
 και παι δι ο ον γε ε ε γο ο ο ο νεν ο
 προ αι αι ω ω ω ω ω νων υ πα αρχων θε
 ο ο ο ο ος η η η η μων
 την γαρ ση ην μη η η τραν
 έτέρα θέσις την γαρ ση ην μη η η η τραν
 εις χρ. θρο ο ο ο νον ε ποι οι η η η η σε
 και αι την σην γα α στε ε ε ε ε ε ρα α
 πλα τυ τε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α αν ου ρα α α
 νω ω ω ω ω ν α πειρ γα α α α α σα α
 α α το ε πι σοι χαι αι αι ρει ει ει ει κε
 χα ρι τω ω ω με ε ε ε νη πα α σα α

η η η κτι ι ι ι σι ι ις δο ο ο ο ξα α α

δο ξα α α σοι οι οι οι οι Γα οι οι οι

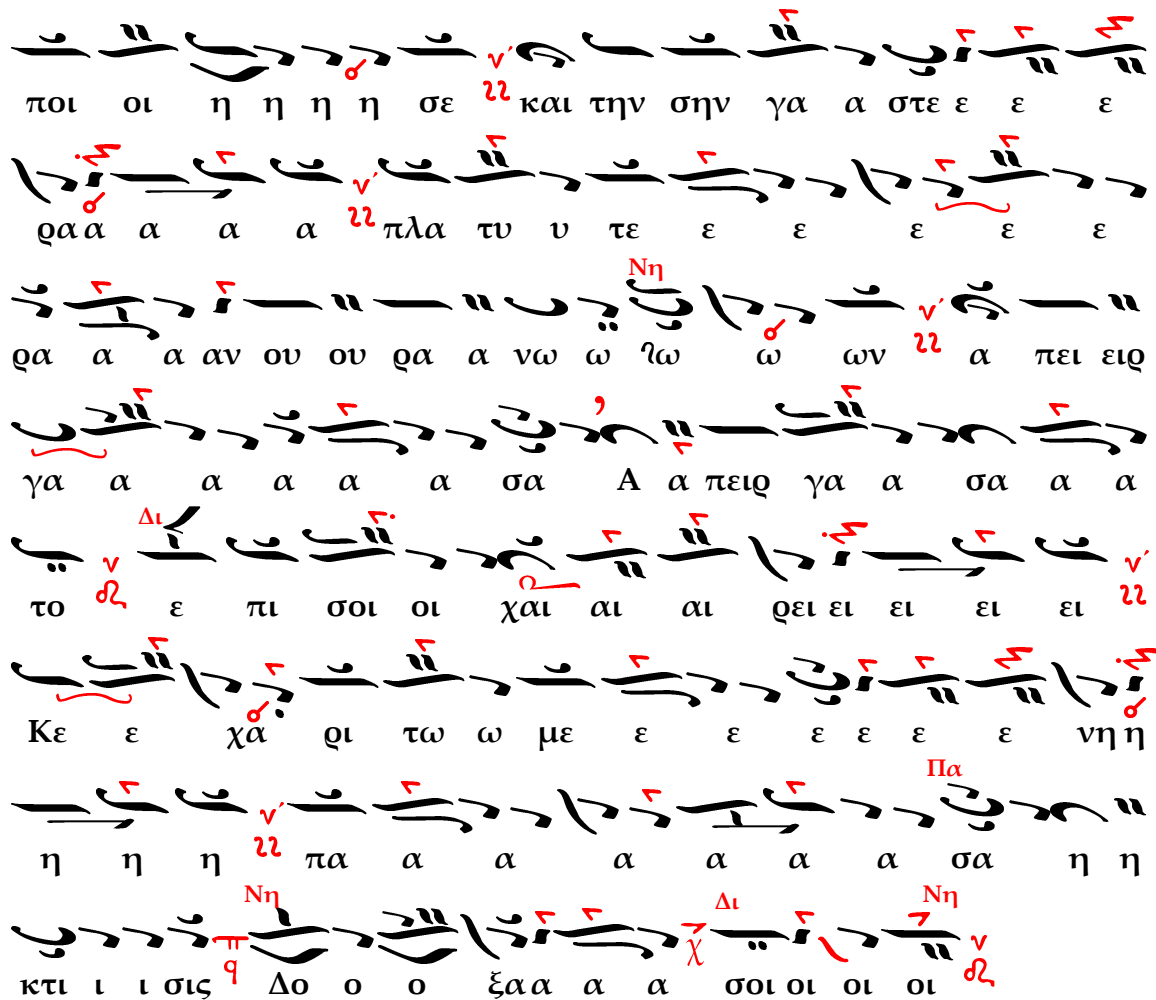
*
1 ρα α α πλα τυ υ

16 Φεβ. 1988 I.A.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ἑπτάφωνος

Επι σοι οι χαι αι αι ρει Κε χα ρι τω ω
με ε ε ε νη η η πα α α σα η η η κτι ι ι
ι σις Α γγε ε ε λων το ο συ υ στη η η η μα
και αν θρω ω ω πων το γε ε ε ε νος η γι α α
σμε ε ε ε νε να α ε και πα ρα σει ει σε ε ε ε λο
γι ι κε ε παρ θε νι ι κο ον καν χη η η
μα εξ ης Θε ε ο ο ος ε σαρ κω ω ω θη και παι
δι ο ον γε γο ο ο νε ε εν ο ο προ αι αι
ω ω ω ω ω ω ω νων υ υ πα α αρχων
Θε ε ο ο ο ο ος η η η η μων την γαρ ση ην
μη η η τρα α α αν θρο ο ο ο νον ε ε

Ἔτονίσθη τῇ ἐ΄ Ἰανουαρίου, βθ', Ι.Α.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν·

Ἦχος πρῶτος Νη ς

Τ^{νη} ην γα α α α α αρ ση η η η ην μη η
η η η η η η η η η η η η τρα αν ⁶
θρο ο ο ο ο ο θρο ο ο νο ο ο ο ω ο ο ον ⁷
ε ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι η η ε ποι οι η σε ε ε ε ε ε ε και τη η
 η η η ην ση η η ην γα στε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε γα στε ε ε ε ρα α πλα α α α
 α α πλα τυ υ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ρα α α α α αν ου ου ου ρα α α
 ου ου ρα α νω ω ω ω ω ω ω ω ω ων α
 ια α α α πει ει ει ειρ γα α α α α α α σα
 α α α α α ια Απειρ γα α σα το ε πι σοι
 οι χαι αι αι αι αι ιαι αι αι αι αι ρει Κε
 χα α ρι τω με ε ε ε ε νη η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η χη
 η η η η η η η η η η η η η η η η ε ε η
 η η η η η η η η η η η η η η η η η η
 ιε ε η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η πα α α α σα α α α α η κτι
 ι σι ι ι ι ι ι ι ις Δο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ξ α α α α α α α α Δ ο ο

ξ α α σοι οι οι οι

Ἐτονίσθη λ' Ἰανουαρίου ,βια', ἐξηγήθη Καθαρᾶ Δευτέρα κζ' Φεβρουαρίου ,βια', ἀντεγράφη ἐνταῦθα μετὰ τινων μικρῶν ἀλλαγῶν κδ' Μαρτίου ,βιβ'.

I.A.

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου, πλ. δ .

Ἦχος πλδ' Νη ρ

A ι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

M ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει τε ε λι ε ε ε

ε ε ε ε ε το ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι το ον κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι τον κυ υ υ ρι ο ο ο

νη ο ο ο ο ον ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ τω ω

ω ω εκ τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω εκ τω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ε ε λιε γα γα λιε ε λιε γα α λιε γα γα λιε ε ε λιε γα

α λιε γα γα λιε Α α α α λλη η η η η η λθ ι

α λ λη λθ ι ι α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι

Ε ι δο μεν το φω ωσ το α λη θι νον ε λα βο μεν

Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη θη
α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ ς ς ς εν τες αυ
τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε ως
ς Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν
ς ο τι η ξι ω σας η μας των α γι ων σ με
τα σ χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας εν τω
σω α γι α σμω ω ο λην την η με ε ραν με λε
των τας την δι και ο συ υ νην σ Α λλη λθ ι α
Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ει η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με νον

α πο τθ νυν και ε ως τθ αι ω ω νος (δς)

Το ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη με ε

ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τθ νυν και ε ως τθ αι

ω ω νο ο ος